

РАН БОСИЛЕК

УМНОТО ОВЧАРЧЕ

chitanka.info

Вакло овчарче пасло стадо край широк път. Хрупали трева кротките овчици.

Овчарчето се подпирало на кривака. Мислело си нещо.

Изведнъж захвърлило кривака. Подскочило радостно. Ударило си о земята калпака. Викнало, колкото му глас държи:

— Отгатнах, отгатнах!

Тъкмо през това време минал по пътя млад конник с хубава овчарска премяна. Уплашил се от калпака буйният му кон. Изправил се на задни крака. Хвърлил се напред — едва го удържал стопанинът му.

Като укротил коня, конникът извикал сърдито:

— Хе, момче! Защо подплаши коня? Не можеш ли да си пасеш мирно овцете?

— Не исках да го подплаша, чичко.

— А защо викаш, защо удряш калпака?

— Защото се зарадвах.

— За какво се зарадва?

— Отгатнах една гатанка.

— Каква гатанка?

— Ще ти я кажа, чичко. Но не ми се карай за коня. Без да искам, го подплаших. Мъчно се отгатва такава гатанка! Затова се толкова много зарадвах, като случих отговора.

— Гатанката каква е?

— Ето каква е: „Кое е това нещо, дето е от човека по-високо, а от кокошката по-малко?“

Замислил се незнайният конник.

Мислил, мислил — не можал да отгатне.

Обърнал се към овчарчето:

— Не мога да отгатна, момченце. Кажи ти кое е това нещо, което е от човека по-високо, а от кокошка по-малко?

— Калпакът, чичко, калпакът! Нали е по-малък от кокошката, а като го нахлупим, става по-висок от човека!

— Така е — рекъл конникът. — Ти си досетливо момче. Ще станеш добър стопанин. Прощавам ти, дето подплаши коня ми. А сега слушай какво ще ти поръчам. Утре по това време ще се върна по същия път. Чакай ме на това място. Но да ми избереш най-хубавото агне от стадото. Каквото поиска татко ти, ще заплатя за него. Но агнето

да не бъде бяло, нито черно, нито сиво, нито шарено, нито пък да има друг някакъв цвят.

— Добре, ще потърся такава агне — рекло овчарчето.

— И ще ми съобщиш дали си намерило утре по това време на това място. А сега довиждане, момченце!

— Довиждане, чичко!

На другия ден конникът спрял пред стадото и попитал момчето:

— Е, намери ли такава агне, каквото ти поръчах?

— Намерих. Затворих го в кошарата. Можеш да пратиш човек да го вземе, но да не идва нито в понеделник, нито във вторник, нито в сряда, нито в четвъртък, нито в петък, нито в събота, нито в неделя, а в друг някой ден. Ще заплатиш за него, каквото ти се от сърце откъсне.

Засмял се конникът. Харесал му умният отговор. Извадил меден кавал от пояса си, подал го на момчето и рекъл:

— Вземи сега тоя дар от мене. Това ми се от сърце откъсна. Както добре отговаряш, така сладко на кавал да свириш, така добре стадото да гледаш.

— Кой си ти, дете с такъв драгоценен дар ме даряваш и такива хубави неща ми пожелаваш? — попитало овчарчето.

— Овчар съм.

— Аха, от тебе се учат другите овчари.

— Те от мене и аз от тях. Както виждаш, и от тебе научих нещо. Аз съм от тези овчари, които и в понеделник, и във вторник, и в сряда, и в четвъртък, и в петък, и в събота, и в неделя се грижат от все сърце и за белите, и за черните, и за сивите, и за шарените агънца. Затова стадата им надалече са прочути. Такъв овчар и ти да станеш!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.